

מראות פורים דברסלב - ירושלים שנת תשט"ז

הפורים האחרון במחיצתו של רבי אברהם שטערנהארץ זצוק"ל
 והבטחותיו לרבי שמואל שפירא זצ"ל, כפי שסיפר במתק לשונו
 פה מפיק מרגליות הרה"ח ר' נחמן ישראל בודשטיין זצ"ל (מתורגם ללשה"ק)
 לדגל היארצייט ולע"נ רבי נחמן ישראל ב"ד משה בודשטיין זצ"ל
 נלב"ע י"ד אדר א' תשע"ד.

היה זה הפורים האחרון של רבי אברהם, זה היה בפורים תשט"ז ורבי שמואל שפירא כדרכו היה מתייחד עם בקבוק יין שם ב"חדרון של ר' נחמן שותק" (פונה לאחד הנוכחים): הזוכר אתה את החדרון שלו מתחת למדרגות? או עדין התפללנו למטה (בקומת הקרקע של בית הכנסת ורבי שמואל נכנס לחדרון הצמוד לו).

ועוד קודם "עלינו" (לשבח) הוא נכנס שם לחדרון והחל מתבסם, כמה הספיק להתבסם איני יודע אבל הוא שתה לשכרה...

וכאשר יצא (מהחדרון לבית הכנסת), כבר הבחנתי שכבר אדמו פניו והדמעות החלו זולגות והוא כבר שתוי לשכרה ורבי אברהם עומד אז לסדר את הטלית והתפילין שלו, כשמכניסם מתחת לאצילי ידיו ומתכוון לצאת בדרכו לביתו... (אחד הנוכחים): האם נתנו אז משלוח מנות בבית כנסת? לא, לא. היו מביאים אז ועורכים על השולחן עוגה ויין. כן בוודאי, ערוכים על השולחן.

העיקר, (משנכנס רבי שמואל שפירא ורבי אברהם שטרנהארץ עומד לצאת) נעמד רבי שמואל אל מול רבי אברהם ואינו מניחו לצאת (באמרו): "רבי אברהם! רבי אברהם! רבי אברהם! אתם הייתם כל כך הרבה פעמים על ציון רבינו הקדוש, אני הרי לא הייתי (שם) אפילו לא פעם אחת, הבטיחו לי שאזכה להיות בציון רבינו הקדוש..."

וכך עומד רבי אברהם אצל הבימה, ורבי שמואל שפירא עומד ממולו, אמר לו רבי אברהם: "שמיל! אתה הרי אברך צעיר, אתה עוד תזכה להיות על ציון רבינו, אבל אני, מי יודע? אני כבר לא יודע אם עוד אזכה, אבל אתה עוד מסתמא תזכה לכך". (נענה רבי שמואל והפציר): "הבטיחו לי" הוא רצה "הבטחה" מרבי אברהם שעוד יהיה שם. רבי אברהם לא רצה להבטיח לו אלא אמר לו "אני מקווה בעזר השם שתהיה, אתה הרי אברך צעיר."

ורבי שמואל כשראה שרבי אברהם אינו רוצה להבטיח לו, החל לבכות כל כך חזק (בכי תמורורים), הוא בכה: "חמול על נפשי העלובה! חמול... כך הוא צעק (בניגון של "ואתה בן אדם"...), כששמעו את בכיותיו עם אלו הדיבורים היו מתמוגגים (מרוב נעימות אנתו) בכזה סוג טון הוא אמר זאת "חמול..."

כשרבי אברהם ראהו כשהוא בוכה, בוכה חזק, הוא אמר: "שמיל בעזר השם תזכה לכך" (אך רבי שמואל מבקש ומפציר שוב ברבי אברהם); לא, רבי אברהם הבטיחו לי! הבטיחו לי! - חמול על נפשי העלובה... חמול... ושוב החל לבכות... - כשרבי אברהם ראה זאת נתמלא רחמנות עליו אזי נענה לו: "נו טוב, מבטיח אני לך שעוד תהיה על ציון רבינו...!"

והוא מעכב שוב את רבי אברהם - ורבי אברהם רוצה ללכת והוא אומר לו "אני רוצה ללכת הביתה, אנשים מביאים משלוח מנות, צריך לענות להם (במשלוח מנות)" - ורבי שמואל שפירא אינו מסכים, הוא אומר לרבי אברהם: "אני רואה שקשה לכם להחזיק לשאת הטלית והתפילין, אני יכול להחזיקם", (כאשר כוונתו) כשיחזיקם אצלו ישמשו הם כ"משכון" עבורו.

בינתיים מנסה רבי אברהם להידחף החוצה ושניהם יוצאים לחצר .

ורבי שמואל שוב נעמד ממולו ולא מאפשר לו להמשיך בדרכו (ופונה אליו שוב) "רבי אברהם! ראש השנה!!! תבטיח לי (שאזכה להיות) על ראש השנה!" כשרבי אברהם ראה (שמתעקש) כך, אמר לו "כן אני מבטיח לך בעזר השם תזכה להיות בראש השנה על ציון רבינו...!"

בינתיים הוא (רבי שמואל) רצה כנראה לדבר איתו על עוד דברים - כשפתאום יצא מישהו איני זוכר מי איזה אברך מבית הכנסת ותפס את רבי שמואל (בגערה): "מה אתה רוצה מהיהודי הישיש הזה, הוא רוצה ללכת הביתה, הוא צריך לאכול משהו הלא כן? אתה כבר שתית לשכרה!" ומשך אותו לתוך בית הכנסת ורבי אברהם מיד הלך לביתו.

(אחד הנוכחים): שמעתי שהיה זה ר' משה ירוסלבסקי שמשך אותו. לא לא, הייתי שם בשעת מעשה, איך מגיע ר' משה ירוסלבסקי פורים (בבוקר) לרבי אברהם? יכול להיות אחר הצהריים, אחר הצהריים הגיעו רבי לוי יצחק (בנדר), רבי אליהו חיים (רוזין), רבי וועלוול חשין, רבי חונה (רבי אלחנן ספקטור) אבל בבוקר? מי מגיע בבוקר (לקטמון)?

אחר כך (שנים לאחר מכן), כשרבי שמואל זכה להיות אצל רבינו בציון שלא בראש השנה ולאחר מכן בשנתו האחרונה (ר"ה תשמ"ט) כן זכה להיות על ראש השנה, ראיתי שהתקיימו שתי ההבטחות, פעמיים! - הבטיח שיהיה סתם על הציון - והבטיח (גם על) ראש השנה. - זה כוח! - הא! - איך שר' שמואל בכה על כך - - -

הוא תמיד היה בוכה בשכרותו, אבל לבכות באופן כזה לעורר את רחמנותו של רבי אברהם, זה נורא! - לכן הוא כך זכה...

תשועתם הייתה לנצח ותקוותם בכל דור ודור